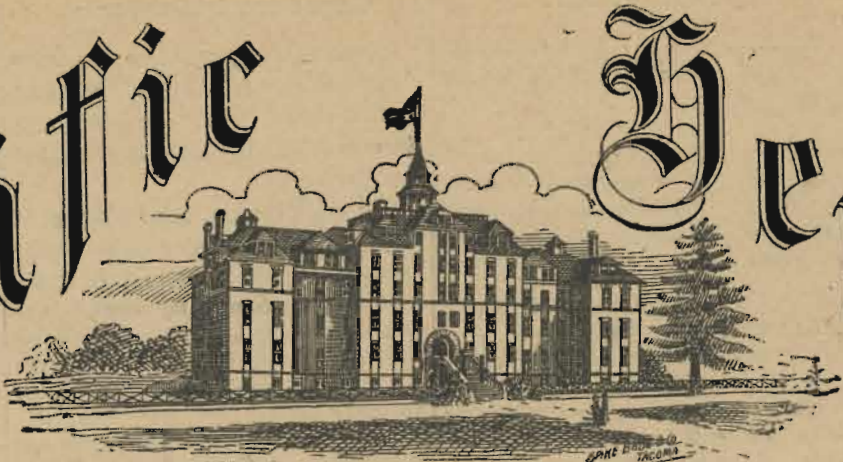

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY,
Dedicated October 14th 1894.

No. 19

Parkland, Wash. 13. Mai. 1895.

5te Aarg.

Zanana-Missionen i Indien.

Af P. Andersen.

Den Virksomhed, der af europæiske Kvinder udøves i Indien ved at aflægge Hus- og Sygebesøg i de Indfødttes Hjem, har man kaldt Zananamission. Navnet Zanana (et persisk Ord, der betyder Kvindegaard), er ved Muhamedanerne kommet til Indien, hvor det nu i Forbindelse med „Mission“ betegner den nævnte Missionsvirksomhed, hvad enten denne drives i hinduistiske eller muhamedanske Hjem. I Indien, saa vel hos Muhamedanerne som hos de højere Kastehinduer, ere Kvindegaardene, Zananaerne, utilgjængelig for Fremmede, og kun Husets Herre har her noget at sige. Hinduistinderne ere dog ikke indespærrede og gaa ikke tilslørede, naar de vise sig offentlig, som Muhamedanerne. De færdes frit omkring paa Gaden, i Bazaren og ved Hinduernes Fester; men paa Grund af deres underordnede Stilling tage de ikke Del i det offentlige Liv eller f. Ex. i religiøse Bevægelser. De staa saaledes helt udenfor den Bevægelse, Missionsvirksomheden har vakt i Landet, og kjende de sig endommen af Navn og tale om den hjemme i deres Kvindegaard, saa betragte de den som noget, der ikke i mindste Maade vedkom dem. Hvad de have hørt om Kristendommen ere kun forbrængede Uddialekter, der paa anden og tredje Haand ere komne til dem. Selv overbære de aldrig en Prædiken eller en Gudstjeneste uden for deres egne hedske Fester. En Hinduistinde skal følge sin Mand. Han er hendes Gud og Herre, ham skal hun tjene og tilbede, og alt andet i Verden skal hun ikke bryde sig om.

At Indiens Kvinder, bortset fra Bariaerne, saaledes staa uberørte af og fremmede for Kristendommen, er en saare betænkkelig Sag, og denne Omstændighed er vistnok for en væsentlig Del Skyld i, at Missionen til Dato kun har kunnet udrette saa lidet iblandt de højere Samfundslag. Lad os tænke os, at Danmarks Kvinder, der danne det store Flertal ved alle vore religiøse Sammenkomster vare udelukkede fra alle kristelige Ansiggender og henviste til at sidde hjemme og passe deres Husgjerning, saa kunde man vist nok med det samme tale om, at Landet var „afkristnet“; og vare de saa tilmed nedfunkne i Uvidenhed, Overtro og Afguderi, hvad blev der saa af den kommende Slægt? I Indien som her hjemme ere Kvinderne af et dybere religiøst Gemt, og at de lettere end Mændene lade sig drage hen imod og vinde for Kristendommen er sikkert nok. Men

man har ikke kunnet komme dem i Tale og Missionen har indtil for ganske kort Tid siden næsten udelukkende arbejdet mellem de mere skeptiske og mindre religiøst anlagte Mænd.

At denne Fremgangsmaade var ubelig og tildels frugtesløs, har man for længe siden indset, men hvad var der ved at gjøre? Man begyndte saa at oprette Skoler, idet man troede, gjenem dem at naa til Hjemmene. Man troede, at Børnene ligesom de smaa Bier skulde afsætte lidt af den Honning, de modtog i Skolerne, hjemme i de lukkede Zanana'er, men man mærkede saa godt som intet Resultat. Det eneste, man egentlig mærkede, var, at naar Børnene bleve noget aandeligt paavirkede og begyndte at faa Interesse for de kristelige Sandheder, bleve de tagne ud af Skolen eller holdte borte i længere Tid, og holdt Skolemanden ikke sin Propagandaiver tilbørlig i Tømmen, saa blev Følgen, at han snart igjen kom til at lufte sin kole af Mangel paa Elever.

Det var i 1855, at en Missionær i Bengalen kom paa den — man kan vistnok sige lykkelige — Tanke at begynde en Zananamission. Det vil altsaa sige, at udsende kvindelige Missionærer, der alene skulde arbejde blandt Indiens Kvinder. Den første europæiske Kvinde, der optog denne Virksomhed, var en Frøken Doogood, og til hende sluttede sig adskillige Missionærers Hustruer. Der blev dannet en Forening, nogle Zanana'er baade blandt Muhamedanerne og Hinduer fik man Afgang til, og Virksomheden var begyndt. — Men ingen mødte dog nogen Modstand. — om Regel vilde de Indfødtte ikke tillade, at de hvide Kvinder kom ind i deres Kvindegaard. De frygtede for, at deres Kaste skulde lide derunder, og de frygtede for, at deres Kvinder, naar de fik lært at læse og skrive, skulde blive forsmættelige med deres Husgjerning, skulde blive opsættelige, utro osv. — selv de engelske Blade og Tidsskrifter fandt en saadan Kvindemission ubetimelig. Et bengalsk Blad skrev „i ægte John Bulls Mand“: „Zanana'erne ere stinkende dumpe, hvor ingen respektabel engelsk Kvinde skulde sætte sin Fod.“

Begyndelsen var gjort, og da de første Smaastorme havde lagt sig, var man fra Missionens Side snart paa det rene med, at der ad den Vej maatte arbejdes videre. Være de allerfleste Hinduistinder strengt lukkede, saa haabede man dog, at naar nogle Kvinder fik lært at læse og skrive, sy og strikke og dog ikke arbejdede de Lyder, man fra først af ansaa som en uødselig Følge af europæisk

Dannelse, saa vilde Naboer og Gjenboer ogsaa aabne deres Døre for Zanana-kvinderne, og saaledes er det gaaet. En Frøken Winther skriver efter 14 Aars Arbejde: „Gud har paa sin forunderlige Maade aabnet tillukkede Døre for os, og det eneste, vi nu trænge til, er Kvinder“; — og hun raader sit Ælskab til at sende et Opraab om Medhjælpere til Amerika, Tyskland og England. Hertil svarer Ælskabet: „vi have forgjæves i det sidste Aar (1871) henvendt os alle tre Æteder; fra Amerika svare de os: „Vi føle os ikke kaldede til at sende Kvindemissionærer til Indien,“ fra Tyskland: „Kvinder med Dannelse ofre sig ikke til Missionen,“ og de engelske dannede og formuende Kvinder tro, at naar de gibe en Krone aarlig til Missionen, saa er dermed deres Gjæld til Indien afbetalt.

Vi mangle Hjælpere. Dette Rødraab lyder ikke alene fra de kvindelige Missionærer, men ogsaa fra Indiens Kvinder, og da navnlig fra alle dem, der have faaet Dinene lidt aabnede for Ændheden og Friheden. En af disse har givet sit Rødraab poetisk Form i 20 vemodige Vers hvoraf vi her gjengive de tre i et noget afbleget Dansk:

Ret og Sandhed vi kjende ei,
Men streng Kontrol paa kvindret Vej;
Som kjøbte Slaver freu vi gaa,
O, Gud! har du bestemt det saa?

Hjertet bløder, dog skjules skal
Bag Jænglets Mure vor Nød, vor Kval.
Gi Suf, ei Sorg vi tolke maa,
O, Gud! har du bestemt det saa?

I Trælkeag bag Jænglets Rist
Gengliber Tiden saa tung, saa trist;
Dog Livet spinder, og vi forgaa —
O, Gud! har du bestemt det saa?

Zananamissionen er nu ikke længere en enkelt Mand eller en enkelt Forenings Æg, men alle protestantiske Missioner i Indien have indset dens Nødsendighed, og saa godt som alle Missioner anvende nu kvindelige Missionærer. Det engelsk-kirkelige Missionselskab havde i 1890 alene 114 Zanana-kvinder, 62 Assistentter og 477 Bibelkvinder, i Arbejde i Indien. Til Assistentter og Bibelkvinder anvendes i Regelen indfødtte kristne Kvinder. Ved deres stille og fromme Væsen og ved deres bestedne Opførelse have Zanana-kvinderne forstaaet at vinde Hinduerne for sig baade Mænd og Kvinder og at vinde Indgang i deres Hjem, og hvor de først have vundet Indpas, blive de snart en kjær Gæst af Huset, og ved Afkæden blive de altid anmodede om dog endelig snart at komme igjen. Mange Æteder vise de indfødtte Kvinder

en levende Trang efter at faa deres snævre Ænskedes udvidet og at lære noget baade om himmelske og jordiske Ting. For en Kvinde er det ikke mere en Ælam at lære at læse og skrive, og man ser nu det Ærshyn, som man ikke havde troet for 20 Aar siden, at en ung Hinduistinde særdes ugenert paa Gaden med sin Ælebog under Armen.

KH.

Ønger efter Guds Ord.

Den berømte Missionær Williams, som har faaet Hædersnavnet „Udhabshernes Apostel“, gif en Aftenstund paa Den Karotonga forbi en tentbænk paa hvilken der sad en Mand, som ved hans Komme forlod sit Æde og paa sine Knæ trøb ud til Midten af Veien, hvor han, stadig i knælende Ætilling, modtog Missionæren med følgende Hilsen: „Velkommen, du Guds Tjener, som har bragt Lyset til dette formørkede Land! Dig have vi at takke for Ordet om Forsoning.“ Af gode Grunde var Manden kommen krybende til Williams, thi saabel hans Fødder som hans Hænder vare visnede bort i en Ægdom. Trods denne sin elendige Tilstand holdt han alligevel sit Jordstykke i god Orden og aflede Frugter nok til at ernære sig selv tilligemed en Hustru og tre Børn. I Ætedet for en Æpade brugte han et fornedet tilspidset Ætlykke Træ, paa hvilket han lænede sig med sit Legemes Vægt og saaledes tvang det ned i den haarde Jord; derpaa udvidede han med sine Ætumper af Hænder Hullet saa meget, som det var nødvendigt for at anbringe en Plante i det. Paa en lignende Maade vidste han at hjælpe sig, naar det gjaldt om at luge Ugrudt bort.

Paa hans smukke Hilsen spurgte Williams ham, om han da kjendte noget til Forsoningens Ord.

„Ja,“ svarede Krøblingen, „jeg ved Bæfled om Jesus Kristus, der er kommen til Verden for at gjøre os Æyndere salige.“

Paa Æpørgsmaalet om, hvad han videre vidste om denne Jesus, svarede han: „Jeg ved, at han er Guds Æn, og at han døde som Guds Lam paa Korset for at betale Løsepænge for alle Menneskers Æynder, for at deres Æjele kunne blive frelste og komme ind i Himmelen.“

Da Williams derpaa spurgte, om da nu alle Mennesker efter Døden kom i Himmelen, svarede han: „O nei; kun de, som tro paa Jesus Kristus og som kaste Æynden fra sig og bede til Gud.“

„Altsaa beder du?“ spurgte Williams videre.

„Ja visstelig, jeg beder meget ofte

medens jeg luger og beplantet mit Jordstykke; desuden beder jeg regelmæssigt tre Gange om Dagen foruden om Morgenen og om Aftenen med Fru og Børn."

Da Missionæren nu gik af at vide, hvad han da sagde, naar han bad, svarede han: "Jeg siger: O herre, jeg er en stor Synder — maatte Jesus dog korttoge min Synd ved sit dyrebare Blod! Giv mig Jesu Kærlighed, at den kan smykke mig, og giv mig Jesu gode Naad, at han kan undervise mig og gjøre mit Hjerte godt, saa at jeg kan blive et Guds Menneſte og komme i Himmelen, naar jeg dør."

"Det er ret, Buteve," sagde Williams; "men hvorfra har du dog faaet dette dit Kjenndskab til Kristendommen?"

"Naturligvis fra dig! Hvem anden end du har bragt os Frelsens Budskab?"

"Ja, men jeg mindes dog ikke nogenſinde at have set dig paa nogen af vore Stationer, hvor du kunde have hørt mig tale om disse Ting; det maa være gaaet til paa en anden Maade."

"Ah ja, det skal jeg sige dig," udbrød Manden. "Naar Folk vende tilbage fra Guds Hus, saa sætter jeg mig der ved Siden af Beien paa min Bænk og tigger mig et Ord til hos dem, idet de gaa forbi mig. Den ene giver mig et Stykke, den anden et andet, jeg samler saa Stykkerne sammen i mit Hjerte, og naar jeg saa bevæger i mit Hjerte alt det, som jeg saaledes har tiggert sammen, og beder Gud om Oplysning, saa fortaar jeg en lille Smule af hans Ord."

Fra den Dag af gif Williams aldrig denne Bei uden at aflægge et lille Besøg hos "Tiggeren" Buteve og beder længe sig ved en Samtale med denne naadehungrige Sjæl.

Nicolai Meier.

Vi magelige Kristne kunde gjerne flamme os en Smule, naar vi læser om denne Krøbling, der var født og opdragen som Hedning, og som paa en saa betærlig Maade tilegnede sig Undervisning af Guds Ord. Vi kan baade høre og læse Guds Ord, naar vi vil, har ogsaa lært det fra Barndommen af, men sætter vi nogen stor Pris paa at saa høre eller læse det? Er vi villige til at bringe et virkelig Offer enten for selv at saa høre Ordet eller for at hjælpe Andre dertil? Og, naar det gaar os noget imod i timelig Henseende, saa flage vi, endstjønt vi har hundrede Gange bedre Anledning til at hjælpe os selv end hin Krøbling, som brugte de Stumper af sine Lemmer, som Gud havde ladet ham beholde, og ernærede ved laalmodigt og uforsømmeligt Arbejde baade sig selv og sin Familie.

Fra Barnelivet.

En lille Dreng læste for sin Moder i det ny Testamente, og da han kom til Ordene: "Kæve have Hulere, og Himmelens Fugle Røder, men Menneſtens Søn har ikke det, hvortil han kan hælde sit Hoved" (Luc. 6, 58.), pipede Lærerne ad af hans Dine og kaldt som klare Regndraaber ned i Bogen, hans lille Byst bevægede sig heftigt, og tilfaldt hulkede han høit. En Tid lang kunde han ikke fremsi et Ord til Svaret paa Moderens Spørgsmaal: "Hvad fejler du min Dreng? Endelig kom Svaret hulkende og stammende: "Mør, havde jeg dog blot været med der; da vilde jeg rigtig nok have givet ham mit Hovedpude."

Vorshjelligt.

Synodemødet i Pac. Distriktet afholdes i Stanwood, Wash. fra 20 til 26 Juni.

Tibet. Frøken Taylors tibetanske Mission er desværre stranded. Paa Grænsen til det hemmelighedsfulde Land have alle hendes Ledjagere forladt hende paa en nær.

Nimrod I det engelske Tidsskrift "Athenæum," meddelte et Brev, dateret visum fra Respektologen Prof. S. S. Sanger (Forfatter af "Tatende Steen") af følgende Indhold: "Jeg tror at have fundet Nimrod i Kileindskriftene. Hans fulde Navn var Kasuernes Kazi Muruda. Han var samfundlig med Haderen til den ægyptiske Konge, der igjen opbyggede Nimve og grundede Kalah omkring 50 Aar før Israelliternes Udvandring af Ægypten. Saaledes synes Moſebøgerne dog at have Ret."

Et eiendommeligt Digtog. 1881 den 14de Juli overførte en Nil-damper Levninger af de ægyptiske Konger tilset Museum. Man har fundet alle Mumier undtagen en; og hvilken mangler? Jo, den Konges, som regjerede, paa den Tid, da Israelliternes drog ud af Ægypten. Atter en mærkelig Stadfæstelse paa Bibelsens historiske Rigtighed, thi denne Mumie vil aldrig findes, idet den Konges Begreb blev begravet i det røde Havs Bølger. D. B.

Stadfæstelse af Bibelsens Beretninger fra det gamle Testaments Tid faaer nu ofte Sted gennem Oldtidsgraankerens Fremdragen af Stene, hvorpaa der dels findes Runer, Krist og dels Arbejdninger. I Papyrus Ording har man fundet en Scene fremskilt mellem en fornem Dame og en tuglig Pjagling, som slægter fra den ene efterladende sin Kæppe; alt minder paa en slaaende Maade om Bibelsens Beretning om Josef, der slægter fra Potifars Hustru. D. B.

Ulyheder.

Den forulykkede Skonnert C. B. White, som omtales i forrige No. at perold, hørte ikke hjemme i Seattle, men i San Francisco. Blant Andet havde den 50 Datersind ombord som kunde være værdt \$400 Stykker altsaa et Tab af \$20.000 for det Kompani, som havde sendt den ud, men hvad er oel det mod det sørgelige Tab af Menneſters Liv og Helse! Senere berettes, at Skonnerten Walter A. Carl fra Victoria, som ogsaa var paa Sælsangst i Behringssøen, gif under med hele Besætningen, 32 Mand, de fleste af disse vare Indianere. Dette skede paa Paaske-dag.

En tidligere offentlig Arbejder, Philip Chester gjorde den 10de dennes et Forsøg paa at myrde Chicagos Borgemeister Swift. Forsøget mislykkedes heldigvis, da han inde blev greben og overmandet af de tilstedeværende Clerke, men flere Personer i City Hall kom dog til Skade i den Dummel og Forvirring som Kampen forarsagede.

Skonnerten "Annie" indkom forleden Dag til Tacoma med 10,000 Bund Gullskind fra Banterne udfor Cape Flattery.

L. T.

Efter Forskydende skal der paa *the tidflats* anlægges en vældig Melvælle, som skal koste \$100,000. Forretningen skal særlig lægge an paa at male Hoveder for Ekspert til Orienten. L. T.

Concert i Tacoma.

Tacoma Oratorio Club som blev organiseret den 24de Jan. 1895 under Prof. Speratis Ledelse, gav sin første Concert i Trinity Hall, Tacoma den 9de Mai.

Tacoma Oratorio Club består af Medlemmer af Parklands University Oratorio og Glee Club. Prof. Cranbolls Solo: "Star of my heart," blev sunget meget godt. Prof. Otis Halle Biolin Solo var det bedste Stykke udvært paa en Biolin, som jeg nogen- sinde har hørt.

Concerten var, hvad man kalder paa Amerikaner "a financial as well as a social success." Jeg skal gjentage lidt, hvad Tacoma Tidende siger om Concerten:

"Salen var vel liden for saa stort og kraftigt et Kor. Næste Gang bør man have mindst dobbelt saa stort et Korale, der udforsomt ogsaa vil blive plet med Tilhørere, efter at Concerten sidste Torsdag nu har givet Bevis for, hvad Tacoma Oratorio kan præstere.

Det var en af de vakreste Koncerter nogenſinde givet i Tacoma, er den enstemmige Mening." R.

Rosværdigt.

Torsdag Aften forleden Uge holdt Prof. Speratis Oratorio Club en vellykket Concert i Trinity Hall, Tacoma.

Prof. Sperati og Medlemmerne af begge Oratorieclubber, baade den i Tacoma og her ved Skolen forjener megen Tak for den Flid og Dygtighed, hvormed de aabenbart dyrker sine ædle Kunst Sang og Musik.

Vi kan ikke forstaa andet, end at Standinaverne kan være stolte af denne Concert. Saadant vi ved, var dette det første Forsøg om Standinaverne i Tacoma har gjort paa at levere saa klassiske Sager, som her blev givet Tilhørerne.

Gjør de Fremstribt paa den Bane, de nu har begyndt at løbe, saa kan de gjøre meget godt med sin Sang og Musik.

Vi forstaa, at man tænker paa stroy at tage fat paa et stort Arbejde for senere at levere et helt Oratorio maaske Stabelen af Haydn. Tillykke med vel begyndt Værk. D.

Parkland Cemetery

Kaldes Parkland Menigheds Gravplads. Den er 5 Acres stor og ligger omtrent 1/2 Mil fra Skolen.

Der er omtrent 1 1/2 Acres godt Land som er bevoget med Skov og ligger lidt lavere end de øvrige 3 1/2 Acres. Disse er stort Præciland med smaa Granbunker spredte hist og her omkring paa hele Pladsen. Dette Stykke har en særdeles vakker Beliggenhed. Det er nu inddelt i 4 Kvartaler eller "Sections," saaledes at der gaar en 20 Fod bred Kørvei midt igennem Stykket og en Bei af samme Bredde rundt omkring paa Udkanten. Og i Centrum er udlagt en rund Plads 60 Fod i Gjennemsnit med en 20 Fods Kjørvei rundt omkring. Om man vil, kan man her opføre en eller anden Slags Bygning eller plante Blomster, eller begge Dele.

Hver Section er derpaa inddelt i Bois. Der er en Gaag paa 8 Fod rundt omkring hver Bois. De fleste Portar er 20x24 Fod. De andre er 20 Fod i Bredder.

L. T.

De 4 Sectioner indeholder 152 saadanne Porter med 8 Fods Gange mellem Porterne samt en 20 Fods Kjørvei rundt omkring hver Section.

Dr. D. B. Jeverson fra Stanwood, Wash. er en erfarede Landmaaler. Han

var det, som nu godhedsfuldt uden Betaling opofrede halvanden Uges Arbejde med at opmaale Gravpladsen og udarbejde et fuld stændigt Map af det Hele.

Mr. Jeverson har snart været 20 Aar her i Washington. Som Landmaaler er han vel kjendt over hele Staten. Han har erklæret sig villig til i "Herold" at besvare de Spørgsmaal, som maatte stilles til os angaaende Land og andre Ting vedrørende Forholdene herude. H.

University.

Bed og rundt Skolen gaar Alt sin jevne Gang. Hver stræber med Sit. Det smukke Veir, vi nu har, gjør det nok lidt trist at sidde paa Skolebenken, men saa trøster man sig med, at der er bare to Ager tilbage af Skoleaaret, saa bliver der en Uforjling.

En meget stem Ompændighed, som vi forresten er vel vant med, er, at vi ingen Benge har. Krav, baade store og smaa, faar vi i Døerflod, men af Bidrag ser vi svært lidt. Denne Anstalt burde den Norske Synode betragte som sin, i visse Henseender idetmindste. Den skal jo her virke i Synodens Tjeneste ligeaa vel som vore andre Skoler, den er ogsaa for en ikke ringe Del bygget ved Synodemedlemmers Bidrag og har hele Tiden været stillet af Synodens Kærlighed, men nu ser det ud til, at Samfundet har vendt den Ruggen, for en Tid ialfald.

Alt Kraft og Gode anvendes for at saa betalt Gjælden i alle Rækker for Synodemøderne. Der indkommer Hundreder af Dollars hver Uge til lærerlønsskassen og de andre Rækker; men — til Pac. Univ. University kommer her en Gang imellem et lidet Bidrag. Er det broderligt? Er det forstandigt gjort? Hører ikke den haandsfuld Synodfolk her ved Kysten ogsaa til Synoden? Vilde det ikke bedde tjene vort Samfunds hele kirkelige Arbejde, om man delte sine Bidrag baade til Skoler og til Missio. en mere ligeligt over det hele Samfund? Dermed vilde Samfundsbudgetet mellem de i geografisk Henseende adskilte Dele af Synoden, ikke være saa vidt bedt i geog. de s, men det vilde blive stærkere, jo længere det led. Ja, Gud hjælpe Alle baade i Dit og Best til at gjøre, hvad der er godt for hans Dine.

Reisebrev.

Tredag Kl. 11, F. M. den 26 Apr. drog et lidet Reiseselskab til Depotet i Parkland, Wash. ledsaget af en stor Del af Parkland Mag. og fra Universitetet, samt Parkland Cornet band.

Reisen til Maal var for det første St. Paul, Minn. Følget bestod af Fru Ballestad og Barn, Mrs. L. Larsen og Underregede. Post. Ballestad var reist i Forveien til Tacoma for at ordne noget med sit Tøj, hvor han sluttede sig til Reiseselskabet. Prof. Sperati ytrede i et lidet Tale til de Vortdragende: "Vi kommer ikke her paa denne Maade, fordi vi ere saa overmaade glade ved at se Eder drage bort, men for at sige Eder Farvel og ønske Eder en lykkelig Reise, samt vortale det Beste, at I maa vende glade tilbage."

Fleer af Benaerne ledsagede os til Tacoma, og hjalp os ombord paa Toget i Bayallay, et lidet Stykke fra Tacoma, mødte Fru Rasm, fra Seattle, med Barn, saa vi blev da 6 Røgere og 2 Børn i dette Selskabelag.

Eftermiddagsfølen flimrede varmt (vi drog først ud fra Tacoma Kl. 3.15 P. M.), og det lange Tog pustede tungt opover Bakkene hen imod Cascadebjergene.

Tidligere paa Dagen havde vi faaet

megen Hjertevarme, nu blev vi ogsaa legemlig opvarmet, og da det ikke havde regnet der paa flere Dage, fik vi ogsaa en hel Del Søv, til næste Dags E. M. Kl. 3, da det regnede dugtigt, i hele 3 Timer. Siden var det afværgende med Solkin og Regn lige til vi kom til St. Paul.

Der, hvor Jordbunden er af den Befrugtning, at Regn og Solkin kan gjøre noget til at frembringe Vgter, der vi ser allerede Jocaaret sin Bragt og Ydre. Men uhyre store Strækninger af gulde Egne og „Bad lands“, som det ogsaa kaldes, passeredes ogsaa. Ved at betragte disse store Underer i Naturen, som Washington, Idaho og Montana har en saadan Rigdom af, maa vi nok beundre Guds Almagt, Bistdom og Godhed. Thi om vi ikke kan indse til hvilken Rytte for Menneskene alle disse Ting ere staaet, saa ved vi dog at den alvise og gode Styret har en kjærlig, vis og god Hensigt dermed.

En Mængde løstbare Statter er allerede udbundne af disse nøgne, taggede Klippebjerg, og Jagen uden ham alene ved, hvilken Rytte de kan gjøre i Fremtiden. Det er dog noget trist at tænke paa, at Jorden, som var stadt til et deilig og lystigt Opholdssted for Menneskene, skulde for Syndens Skyld blive forbandet; men Guds Børn, som ved, at der for dem er beredt en ny Himmel og en ny Jord, hvori Rejsfærdighed bor, forestiller sig ikke saaledes i Naturens Skjønhed eller i Jordens Rigdomme og denne Verdens forgængelige Statter, at Himmelen med dens Bystetlighed og uforjægtelige Guldbal blive dem mindre dyrebar; heller ikke lader de sig af det triste og uhyggelige i Naturen forlede til at had og laste den alvise og gode Skaber og Styret, om ikke alt nu er efter deres Smag.

Siden vi indrettede os saa til Rejsen, at vi maatte tilbringe en Søndag ombord, saa tænkte vi, at det maatte kunne gaa an at have fælles Andagt. Dette lykkedes ogsaa til Frokost, da vi i Billings, Montana, havde 20 Minuters Ro. Ofter læser vi vore Morgen og Aften og Bordsbønner, o. s. v. uden at tænke synnerlig over Bønnens høie Betydning, Nødvendighed og Nytte; men denne Gang blev det en Nødvendighed for mig at bede, om ikke med saamange Ord saa dog i Hjertets Indre, om Guds Beskyttelse og Beskyttelse baade for os, som færdedes paa denne farefulde Reise, og for alle andre, enten de var ude eller hjemme. En kort Stund efter vi satte ud fra Billings blev Toget standset for det naaede frem til næste Station. Det rygtedes snart at Grunden til denne uventede Standsning var, at en stor Sten var væltet ned fra Klippen og saa paa Banen.

Fra Manges Hjertelighed opsendtes vist Tak til Gud, som afværge den Fare der ved, at denne Sten blot blev seet itide, saa Toget blev standset uden at komme til Stade. Skulde sligt indtruffet ved Natstider, saa havde man neppe opdaget Stenen, inden Natten var færdig. Skulde det brujende, lange Tog være løbet mod dette store Klippestykke, saa vilde efter al Sandsynlighed Noget blevet splintret, og det Hovrige kostet ud af Banen og væltet ned over den bratte Skrånt i Yellowstone-Floden.

Den stærke Gud afværgte Faren, og der var nok af stærke Mænd tilstede til at tælle Stenen af, saa vi snart kunde orijsente vor Reise, som fik en lykkelig

Udgang Kl. 5.55 den 29de.

T. S.

Hertil kan endnu sæies et Par Tilbragelser under denne Reise, som ogsaa bevise, at Gud bevarer os i Nødens Stund og det ofte paa en uforklarlig Maade. Nviserne fortælle, at der var loget en Plan til at røbe det samme Træn, som disse vore Benner fulgte med. Ugjerningen skulde udføres i Nærheden af Ele Esom paa Pafiden af Cascadebjergene. Men Planen blev røbet itide, der blev i Hemmelighed sat Bagt paa det oppvorne Punkt, og da Tiden nærmede sig, at Trænet skulde passere, kom to Mænd frem langs Banen. Disse bleve strog længsede af Bagten, og Trænet for forbi uden at blive standset.

Da Pass. Ballestad med sin Familie jørte fra River Falls Wis. (den sidste Station paa deres Reise) hjemover til sine Svigerforældre, blev de paa Veien overfaldt af et særdeles heftigt Haglveir. Haglene vare ualmindelig store, og Stormen kom saa pludseligt, at han ikke fik Tid til at vende Hesten fra Vinden. Som venteligt var, slog Hesten sig gal og vilde lægge sig ned, og det var med Nød og neppe Ballestad fik den paa Venene igjen og fik vendt den ind paa en pløiet Mark, hvor der var mere Rum. Fru Ballestad fik hoppe af med Børnet i sine Arme, Haglsturen oar over om fem Minuter, og da man skulde se efter, havde hverken Folk eller Hest faaet den ringeste Stramme, og Sætesoi og Buggy vare aldeles uskadede.

Saadanne Begivenheder ere ikke usædvanlige, de hændes hver Dag, og man pleier at sige, det var Tilfældet, som gjorde det; men er det sandt? Gad vide hvordan det vilde gaa med os, og hvordan det vilde se ud i Verden, dersom Tilfældet et regjerede Alt? Ret, lad os indprente os, hvad den første Artikel lærer derom.

Den 17de Mai.

Nordmændene i Tacoma agter at fejre den 17de Mai med adskillig Glæde i Udstillingsbygningen. De vil ogsaa saa Svenskerne med, om de kan. Ja, hvorfor ikke? hvorfor skal de to Broderfolk ikke være Benner her i Amerika, selv om der i de gamle Lande er kommen en Knude paa Træden, saa at Rogle endog snakker om Krig? Vi saar i det længste haabe, at der endnu er saamegen Befindighed tilbage hos de to Folk, at de for omtrent enhver Pris undgaar Krig. En Krig mellem disse Lande vilde rimeligvis bryde Freden mellem Stormagterne, og skulde det ske, kunde der om nogle Maanedes Skjæbne Forandringer med Norge, kanske ogsaa med Sverige, end man nu synes at tænke sig.

I Seattle tænker man ogsaa paa at fejre Dagen, men vi savner nærmere Underretning om Gæstgæderne.

I Paakland agter Menighedens Kvindeforening paa den Dag at holde sin Auktion, og de vil nok ogsaa sørge for, at der bliver noget at æde og orikke. Intet Program. Den, som gar Byst til at holde Taler, har Anledning dertil, naar han finder for godt; men Rusik vil der være, og bliver Beiret godt, vil det vist blive en fornøjelig Dag for Alle.

Oplevelser i Alaska og deraf flydende Betragtninger.

Alaska! Ja det var rigtig nok længe inden jeg fandt ud, hvor derie Sted havde sin Tilværelse. Jeg saa vistnok iblandt, at det skulde være et Stykke Land, der grænsede henimod Nordpolen og Stillehavet i det aller nordligste Amerika; men Benævnelser, „Alaska“, kunde jeg slet ikke finde i min gamle Geografi; thi jeg har været vant med at holde mig til gamle Sammen, som Autoritet i geografiske Beskrivelser og Strøget, der nu kaldes Alaska, benævner han altid med „Rusik Amerika.“ Saaledes kom jeg i et Slags Begrebsforvirring, fordi jeg ikke tilstrækkelig fulgte med Tidens Gang for at kunne vide, at „Rusik Amerika“ blev kjøbt af U. S.—jeg tror i 1868—og derved fik sit nye Navn—„Alaska.“

Jeg har vangleet rundt paa forskjellige Steder en del Aar herude ved Stillehavets Kysten og ikke fundet hvad jeg søgte, saa jeg blev adskillig kjed af Livet og Forholdene herude, og besluttede derfor, at gaa tilbage til Øien. Ankommen til Seattle paa min uiltænkte Reise østover, blev jeg der oplammet til midlertidig at forsøge mig som Bister ved et af de største Væg-fabrikker i Alaska. I 1893 satte jeg desaarjag Kursen imod nord med Turisdampskibet Queen. Det medtog Dage og Nætter i en Jaflandskanal eller Fjord at komme igjennem Britisk Columbia, og da vi saa naaede Alaska, saa der omtrent akkurat lige ens ud, som i Dronningens Land—Hjelde Kaser og Der uden Afbrydelse i det næsten uendelige og overalt bedækket af Sneefjeld saalangt Diet kunde række.

Det første Stoppested vi ansøb i Alaska var „Mary Island.“ Her er af Regjeringen, inde i vilde Stoven, opført et større Hus—Gæstomhouse—Toldbod—, hvor der saavidt jeg ved er ansat 3 Betjente for ogsaa at arbejde imod og vaage over det overhaandtagende Brændevinsmugleri, der drives paa disse Kanter. Det næste Stoppested var Wrangel i en noksaa vakker liden Bif-Bugt—med nogle hundrede Indvaanere af forskjellige Kaser, saa som hoide Folk og Rødhuder tillige med Jorældede og simple Baaningshuse, der ligge hængsængte langsved Stranden i den allernydligste Uorden. I Wrangel var det første Gang, at Tanken paa J robrug for Alaskas vedkommende opstod hos mig og Grunden dertil var, at jeg saa en Del smaa Græsletter med nok saa vakker og frodigt Græs, og foruden dette blev jeg opmærksom paa, at man lagde an med at dyrke lidt Havsaager. Medens vi laa fortojet ved Landgangsbroen paa ovennævnte Sted foregik der et livligt Brændvinsudsalg paa Dampskibet Queen idet nogle af Stibsmændskabet solgte og Indianere kjøbte til sine Priser i Dusindtal Stækker Ighde med, hvad de Jafkjøbte har kaldet „Jidvand“. Underligt er det, at en saadan Trafik kunde foregaa med en saadan Leilighed, da det for det første er forbudt at indføre „Bjisk“ til Alaska, og for det andet skal der under ingen Omstændigheder være tilladt at afhænde noget saacant til nogen Indianer. Hvor var saa Lovens Haandhævere?

Efter den Erfarung jeg fra senere Tid har haft i Alaska med Hensyn til Birkningen af Rusdrifte paa den Side, overer jeg at paastaa, der blev Leben i Reiren efter denne Trafik og hvis ikke,

ja da kan man saa, som Gurten sa, kalde mig „Mari“, da han for Stedstet ikke kunde hittede paa noget mere passende Ogenavn om sig selv. Jeg formoder dog, at der nu maa være indtraadt nogen Forandring til det bedre; thi i den senere Tid have to kjække og brave Nordmænd—E. Hoffstad og Paul Kægstad—, der ere ansatte som Jafspektører paa Mary Island, været beordret til at følge med Dampskibene paa deres Ruter op og ned i Alaska, for at paase, at Loven om Forbud paa Jafkjørel af Rusdrifte overholdes. Min Tanke var at gaa til Fejs Bay et Steds rundt Wrangel; men da Dampskibet, undlod at anløbe Stedet, maatte jeg følge med til Suka—Reisens Endemaal for Dampskib og Turister—og der blev jeg lidt tilbage af Mangel paa „Cash“ til at kjøbe „Returnbillet.“

W. S. B. Færdesmanden. (Mere.)

Mært.

Bogagenter, som vil tjene en passende Løn ved at sælge „Lutherans in all Lands“ og samtidigt gavne Luth. University vil finde det lønnende at arbejde med undertegnede som Generalagent.

Jo før de vælger sit Virkefelt, desto bedre. De kan arbejde paa hvilket som helst Sted der ikke før er valgt som Territorium af andre, og endda arbejde for os. Skriv herom strog baade til undertegnede og til „Lutherans in all Lands Co. Milwaukee, Wis.“

Paa Grund af vor Stofe er vi i Stand til at byde vel saa gode Billaar som nogen anden General Agent.

B. Hoffstad.

Læs dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa „Pacific Herald“ og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, saar som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen. ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, saa som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kurser, som ellers koster \$1.00 om Ugen,—ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Dernæst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maa fuldt ud benyttes inden Udløbet af Skoleaare 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at gavne baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Uge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan kjøbe Hæfter stjænke de paa denne Maade Landne Rettigheder til hvem de vil.

Betalt for Herald.

D. L. Andrews.....	\$ 50
J. Jorison.....	1 00
A. C. Hjelstad.....	50
Mrs. E. D. Herim.....	50
Rev. T. S. Hagan.....	50

Gunder G. Jelland..... 1.00
 Ole E. Hefstad..... .50
 D. F. Gino..... .50
 Ole Thorstad..... .50

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Rasmus Knutsen Stiloquomish,
 Wn. Samlet ved Rev. L. C. Fosk \$5.00
 Villegut Nissen..... 1.00
 Parkland Wash, 13 Mai. 1895.
 L. C. Sætra, Kasserer.

Prof. A. Mittelsens's Bog, „Nogle af en Prests Erfaringer“ kan faaes hos mig.

Mejer Brandvig.
 Parkland, Wash.

The Popular Shoe Store

Carlson & Alexander.
 Støvler og Sko

„Wholesale“ og „Retail.“

Har netop modtaget ny Forsyning af nye - orter. Se indom her for Du kjober hos Andre.

1716 Pacific Ave. ligeoverfor N. P. Depot.

C. Quevli.

Norsk Løge.

1101 1/2 Tacoma Ave. Telefon 455.
 Kontortid 11-12. 2-4. 7-8.
 Søndag 12-1.

Praesternes Adresser i Pacific Distrikt.

- L. C. Fosk, Stanwood, Snohomish Co., Wash.
- Carl Hoel, Everett, Wash.
- J. J. Kvam, 1638, Twelfth Street, Seattle, Wash.
- B. Harstad, Parkland, Pierce Co., Wash.
- Carlo A. Sperati, Parkland, Pierce Co., Wash.
- N. Christensen, Parkland, Pierce Co., Wash.
- G. Ballestad, New Centreville, Wis.
- L. Larsen, Care Rev. L. H. Haugan, Lamton, Pierce Co., Wis.
- L. Nissen, Cathlamet, Wahkiakum Co., Wash.
- L. Tjønnesen, Cor E. Grant & 10th Str., Portland, Oregon.
- N. Pedersen, Silverton, Marion Co., Oregon.
- D. Otterjen, Box 331,ureka, Cal.
- E. Skabo, 237 S. 4th East St., Salt Lake City, Utah.
- D. Grønberg, 1631 Howard Str. San Francisco, Cal.
- J. L. B. Dietrichson, 1371 Tenth Street, Oakland, Cal.
- J. Johansen, 521 Nelson Str. Fresno, California.
- J. C. Møhl, 1617 1/2 Howard Street, San Francisco, Cal.

Fred L. Larne.

„The Adjuster“

Goldsmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udvalg af Jewelry, solid og plated Sol. sager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma.....Wash.

Cow Butter Store

Emør, Æg, Ost, hermetisk nedlagte Sager osv.

Priserne ere rimelige.

Varerne ere, hvad de udgives for at være.

**A. S. Johnson & Co.,
 Paints, Oils, Brushes, Wall Paper
 and Glass.**

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. - - - Tacoma Wash

Students Supplies

--of all kinds--

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave - - - - - Tacoma, Wash

Central Drugstore

1101 Tacoma Ave. Hjørnet af Cleve's Gade og Tacoma Ave.

W. C. Anderson, Cie

Unbefales det skandinaviske Publilium til velbillig Søgning. Skandinaviske Familiemediciner habes altid paa Lager. — Den norske Apotheker Th. C. Hirsch er altid til Tjeneste med et godt Raad hvis det behøves.

Sko og Støvler.

Stomager S. Olsen er flyttet fra Jefferson Ave til Tacoma, Ave. No. 1109 og sælger Sko og Støvler billigere end nogensinde før. Han har saa stort Lager som noget andet Hus i Tacoma.

Gaa og se hans Lager, og du vil finde fine og gode Varer til billige Priser.

At Du vil faa reel Behandling ved Du, som er hans Kunde.

Du kan faa fine Mandssko for \$1.50, \$1.75 og \$2.00, og Damesto til samme Priser samt gode og pene Barnesto til uhyr lave Priser.

En ypperlig Anledning for en hel Kolonie.

Flere Farme er til Salgs paa meget rimelige Vilkaar omtrent 13 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Jernbanestation. Der er 1200 Acres, som kan kjøbes under et eller i mindre Stykker efter Kjøbernes Omst.

Prisen er i Forhold til Landets Kvalitet og „Improvements“ fra \$8. til \$55 pr. Acre for Stykker paa 40 eller 80 Acres.

En Del af Landet er bevoret med Skog og en Del er opdyrket Lavland i god Stand for al slags Avling. 23 Acres er plantet med Humle.

Landet er vel stikket, for Kreaturavl, og et Meieri kunde drives med Fordel.

Der er flere Huse og især store Udhus med Tørkehuse for Humle, Høpresse Humlepresse og en Del andre Redskaber.

For videre Underretning henvende man sig til Bladets Udgivere: Luth. Univ. Association, Parkland, Wash.

Lutherans in All Lands

er en Bog indholdende mange værdifulde Oplysninger om den lutherste Kirke i alle Lande med mange Billeder af Steder, Personer, Skoler og Barmhjertighedsanstalter. Overalt modtages den med Glæde og rofes af alle.

Denne Bog kan faaes ved at indsende til Undertegnede \$2.75 for den billigste eller \$3.75 for næstbedste eller \$4.50 for bedste Indbinding. Agenter søskes overalt og faar gode Vilkaar. Man henvende sig til B. Harstad.

Parkland, Pierce Co., Wash.

Skandinavian -American Bank.

1539 & 1541 Pacific Ave. Tacoma Wash

Capital \$100,000
 A. S. Johnson, President.
 G. Steinbach, Vice President
 H. C. Snatvold, Cashier

Betaler 6 per Cent Rente paa Spareindsætninger. Kjøber og sælger Vexler paa alle ledende Væer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt „Money Orders“ paa alle Postaafterier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

Genera! Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.

Agenter for alt usolgt N. P. R. R. Land i Washington.

Nye Varer Nye Priser.

Hvis Du vil have en Klædning, der passer, af nyeste Mode o lavet af bedste Tøj, der findes i Markedet, da kom og se, hvad vi har at byde, førend Du kjober andetsteds.

Vort Lager er større end no ensinde før, og vore Priser ere lavere end hos no en af vore Konkurrenter.

Tilstrækkelig Kapital sætter os istand til at kjope billi ere end vore Konkurrenter, der smaa bru e Kredit.

Vi nævner her no le af vore Godtkjøbsartikler:

Satinette Suits for Mand - - - - - \$3.00
 Duting flannel Overstjorter for Mand - - .20
 Arbeidssto for Mand - - - - - .90
 Fine Dress Sko for Mand - - - - - \$1.25

Red Front Clothing & Shoe Co.

1728 Pac. Ave, li eo erfør N. R. Depot.

Hans Torkelson, Bestyrer.

Pac. Lutheran University.

Denne Skole tilbyder Disiple af begge Kjøen Undervisning i fire Kursuser: „Normal“, „Business“, „Literary“ og „Scientific“ samt Shorthand og Typewriting, Musik og Sang.

Ingen bestemt Forkundstaber kræves for Optagelse. Over kan vælge fine Fag.

Stolepenge \$1. Kost og Logis fra \$2.25 til \$3. om Ugen. For Undervisning i Musik, Shorthand og Typewriting betales særskilt.

I den nordst-eugelige Religionskoleafdeling betales i Skolepenge og for Bærelse 45Cts. pr. Uge, Kostpenge for Børn indtil 12 Aar \$1.50 pr. Uge.

Bygningen opvarmes med Damp og oplyses med Electricitet og er vel forsynet med Badeværelser og andre Bekvemmeligheder.

Skolen holder Eleverne med Senqesteder, Madraser Pulte og Stole.

For nærmere Underretning henvende man sig til Rev. B. Harstad.

Parkland, Pierce Co., Washington.

Tacoma Tidendes Boghandel.

Bibler ny Oversættelse Guldsnit Skindbind 9x6—\$2.75
 = = = = = 9x6—\$3.00
 Lommebibler = = = med Omflag \$1.60
 = = = = = uden = \$1.35
 Nytestamenter = = = \$0.75
 Synodens Salmebøger \$0.65
 Landstad med eller uden Text i stort Udvalg fra 50Ct til \$1.30.
 Forskjellige Bøger af Pastor Junde pr. Stk. 75Ct.
 Synodens Bibelhistorie 25Ct. Forklaring 25Ct. Katekismus 15Ct.
 Billed N. B. C. 15Ct.

Tacoma Tidende, Tacoma, Wn.

Metropolitan

—: Savings —: Bank. —:

(Incorporeret 1887.)

Theaterbygningen Hjør't af 9 og C St.

Aaben daglig fra Kl. 10. til 3.
 Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital \$100,000
 P. W. Caesar, President.
 C. W. Enos, V. President.
 O. S. Helvig, Cashier
 J. H. Wandervilt, Ass't Cashier.

Directors.

Owner C. L. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson
 G. L. Holmes, Theo. Gosmer, Geo. P.
 Eaton, P. W. Caesar, C. W. Enos,
 Jas. Le S. Johnson.

6 per ct Rente

Renterne udbetales kvartalsvis i Januar, April, Jult og Oktober. Pengene udlaanes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkaar. Undisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det thske Sprog tales.

Pacific Herold

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association.

udkommer hver Uge og koster forskudsvis 50 Cents per Aar.

Alt, som bedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen—Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til L. C. Sætra, Parkland Pierce County, Washington.

Subskribentsamlere faar for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter. Dec. 26th 1894.